

مراسم تشییع حسن غفوری فرد در جماران برگزار شد
در پیام تسلیت دبیر کل حزب مردم سالاری مطرح شد
دکتر غفوری فرد مدیری سختکوش
سیاستمداری متواضع و شخصیتی علمی بود

صفحه ۲

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

شنبه ۲۰ اسفند ۱۴۰۱ - ۱۸ شعبان ۱۴۴۴ - ۱۱ مارس ۲۰۲۳ - سال بیست و دوم - شماره ۵۹۴۹ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

با امضای بیانیه‌ای در چین پس از ۷ سال صورت گرفت

شروع دوباره روابط دیپلماتیک ایران و عربستان

روابط ایران و عربستان هفت سال پیش و در آستانه اجرای برجام با حمله افراد تندرو به سفارت عربستان در تهران قطع شده بود

صفحه ۲

اعلام انحلال ساز و کار اینستکس با بیانیه تروئیکای اروپا

تنها بازمانده برجام به آخر خط رسید

صفحه ۲

کارشناس اقتصاد انرژی:

اصطلاحی به نام یارانه پنهان در هیچ سند علمی وجود ندارد

«این غولی که در حال بلعیدن ما است، هزاران میلیارد رانت را به سود نصب پالایشگاه می‌کند. در ۶ ماهه اول سال ۱۴۰۱، پالایشگاه‌ها بدون افزایش یک لیتر تولید، به اندازه کل سال ۱۴۰۰ یعنی حدود ۱۳۰ هزار میلیارد تومان سود خالص داشته اند لذا اگر این پالایشگاه‌ها واگذار نمی‌شدند، دولت کسری بودجه هم نمی‌داشت.

در آبان ۱۳۹۷ محاسبات نرخ ارز بخش نفت از ۴۲۰۰ تومان به نرخ نیما تغییر کنند. در همان ماه نرخ تورم خوراکی‌ها ۸۵ درصد شد. جالب است بدانیم طی ۱۰ سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ انرژی در کل دنیا ارزان شده است...

صفحه ۱۰

کاهش ۲ میلیونی حساب سکه

صفحه ۵

فرشاد مومنی هشدار داد

طی ۱۱ ماه حداقل دستمزد نیروی کار از ۲۵۳ دلار به ۱۲۲ دلار رسید

صفحه ۵

سر مقاله

ضیاء مصباح

در یک جامعه قانونمند، «مخالفان قانونی»، احزاب و گروه‌ها یا شخصیت‌های سیاسی هستند که فعالیت‌های خود را در چهارچوب اصول مطرح در «قانون اساسی و قوانین موضوعه» جاری انجام می‌دهند. مخالفان قانونی معمولاً به کسانی گفته می‌شود که یا به نظام سیاسی تعریف شده در قانون اساسی معتقد و وفادارند یا اگر به نظام اعتقادی ندارند، باز هم از قانون تمکین نموده و خود را مقید و ملتزم به قانون می‌دانند. بنابراین مخالفان قانونی دو گروه عمده می‌شوند: یک گروه ممکن است نظام حاکم را قبول داشته باشد و یک گروه قبول نداشته باشد ولی هر دو گروه با حاکمیت در تعارض هستند. حضور و فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی غیرمعتقد به نظام «ما ملتزم به قانون» در بسیاری از کشورهای مردم‌سالار با ویژگی‌های جامعه مدنی، به رسمیت شناخته شده است. حضور و فعالیت مخالفان قانونی، حتی مخالفانی که نظام حاکم را قبول ندارند، از همان آغاز مورد توجه اندیشمندان سیاست بوده و رهبران در این مورد اظهارنظرهایی کرده‌اند. به عنوان نمونه امام خمینی به روزنامه لوموند فرانسه گفت: در جامعه‌ای که ما به فکر استقرار آن هستیم، مارکسیست‌ها در بیان مطالب خود آزاد خواهند بود، زیرا ما اطمینان داریم که اسلام دربردارنده پاسخ

نیازهای مردم است. (مجموعه‌ای از سخنرانی‌ها، پیام‌ها و فتاوی ایشان از نیمه دوم ۱۳۴۱ تا حضور در پاریس، ۱۴ مهر ۱۳۵۷ گردآوری م. دهنوی انتشارات چاپخش بهمن (۱۳۶۰) ایشان همچنین در ۲۰ آبان ۱۳۵۷ در پاسخ نماینده «سازمان عفو بین‌الملل» که پرسیده بود: آیا در حکومت اسلامی، مارکسیست‌ها آزادی عقیده و بیان عقیده و انتخاب شغل دارند؟ اعلام نمود: در حکومت اسلامی همه افراد دارای آزادی در هر گونه عقیده‌ای هستند لیکن آزادی خرابکاری را ندارند. (ندای حق، انتشارات قلم، ص ۸۸ بهمن ۱۳۵۷) یکی دیگر از ویژگی‌های عمده مخالفان، اظهارنظر، نقد و بررسی عملکرد حاکمیت، اعتراض و انتقاد از حاکماتی است که به جای توجه به آرای مخالفان و اصلاح خود، مخالفان قانونی را به تعارض با نظام متهم می‌کنند. هیچ حاکمیت و نظامی در دنیا وجود ندارد که مخالف نداشته باشد حتی حکومت علی (ع) هم مخالفانی داشت.

حکومت‌ها مصون از خطا، انحراف، تقصیر و قصور نیستند اما معمولاً حاضر به قبول خطاها و اشتباهات خود و اصلاح آنها نیز نیستند. احزاب و گروه‌های سیاسی هوادار حاکمیت معمولاً از حاکمیت دفاع می‌کنند و اشتباهات و خطاهای آن را به مردم گوشزد نمی‌نمایند و سیاست این احزاب در واقع توجیه رفتار و برنامه‌های حاکمیت مورد تأییدشان است. احزاب سیاسی مخالف یا مخالفان قانونی در واقع زبان اعتراض، انتقاد و نارضایتی مردم هستند. آنچه را مردم نمی‌دانند، نمی‌توانند یا نمی‌خواهند به زبان بیاورند، احزاب سیاسی مخالف، مطرح می‌کنند و به آگاهی جامعه می‌رسانند. حکومت‌هایی توانمند انتظار داشته باشند مخالف نباشد، حتی اگر هم در سرکوب احزاب

نقش مخالفان قانونی در توسعه کشور

و گروه‌های سیاسی مخالف موفق بشوند، به معنای آن نیست که نارضایتی و اعتراض مردم از بین رفته و جای خود را به رضایت و موافقت داده است. سرکوبی اعتراضات، موجب تراکم و تبدیل به نیروی انفجاری و قهرآمیز می‌گردد. بنابراین احزاب سیاسی مخالف، راه‌های قانونی و مسالمت‌آمیز ابراز نارضایتی و اعتراض را به مردم ارائه می‌دهند تا با طرح آنها در جامعه، راه‌های بهبود اوضاع، ترمیم، تبدیل و تغییر حکومت، سیاست‌ها و برنامه‌ها به طور مسالمت‌آمیز فراهم گردد، در واقع فعالیت احزاب سیاسی مخالف قانونی اثر تعدیل‌کننده را در جامعه دارد. جامعه بشری، یک مجموعه چند بعدی و متکثر است. اختلاف و تکثر فکری، عقیدتی و سیاسی، طبیعت جامعه انسانی بوده و بلوغ، بقای جامعه، رشد و تعالی انسان‌ها به برخورد آراه و عقاید بستگی دارد. احزاب سیاسی مخالف، ابزار گفتگو در جامعه هستند. فقدان حضور فعال احزاب، جامعه را به یک جامعه ظاهر آساکت و تک گفتاری تبدیل می‌کند و چنین وضعیتی مانع رشد سیاسی و فرهنگی مردم می‌شود. احزاب سیاسی مخالف قانونی، موجب رشد و آگاهی جامعه می‌گردند. ارتقاء سطح دانش و آگاهی جامعه به میزان فعالیت این نوع مخالفان بستگی دارد. آزادی مطبوعات، اجتماعات، راهپیمایی، اعتراض، انتقاد و اعتصاب ابزار آزادی شناخته می‌شود. حزب مخالف ضمن انتقاد و اعتراض به حاکمیت به عنوان یک حزب مخالف قانونی، باید بتواند انتقاداتش را از عملکردهای حاکم با صراحت و بدون پرده پوشی و ترس از سرکوب و با امنیت کامل بیان کند. حاکمیت نمی‌تواند ادعا کند احزاب سیاسی مخالف آزادند، وجود و حضور آنها را پذیرفته اما حاضر به تحمل اعتراضات و انتقادات احزاب مخالف نباشد. نه تنها باید آنها را تحمل کند بلکه باید امنیت آنها را در برابر گروه‌های ستیزه جو و قانون گریز درون حاکمیت یا بیرونی را تأمین نماید. لازم تأمین حقوق و آزادی‌های مطرح در فصل سوم قانون اساسی فعلی «با همین چند و چون» تأمین امنیت فعالیت مخالفان بوده و ابزار اولیه پذیرش فعالیت احزاب است. در شرایط کنونی جهان، حکومت‌ها از ابزارهای نظامی، امنیتی و سیاسی و تبلیغاتی فراوانی برخوردار هستند. پذیرش واقعی و صمیمانه حضور مخالف قانونی یعنی امکان استفاده این مخالفان از ابزارها به همان میزان که هواداران حاکمیت بهرمنند هستند، چون «امکانات در اختیار حاکمیت» به همه مردم تعلق دارد. بنابراین همه گروه‌ها باید به یک میزان از آن بهره‌مند شوند. به عنوان مثال، اگر به موجب قانون «وزارت ارشاد» موظف است کافذ روزنامه را به نرخ دولتی به مطبوعات بفروشد، این فقط برای روزنامه‌های دولتی و هوادار و بله قربان گو و تأیید کننده نباشد، بلکه همه روزنامه‌ها، چه موافق و چه مخالف باید بتوانند از این حق قانونی به یک میزان بهره‌برند. حاکمیت با بستن آماجگاه داشته و قبول کند که احزاب سیاسی مخالف، با جلب حمایت آراه و افکار عمومی، از طریق فرآیندهای قانونی ممکن است جایگزین آنها شده و قدرت را در دست بگیرند. حاکمیت یک پدیده متغیر، متحول و پویاست. هر چه سال یک بار مردم حق دارند نمایندگانشان جدیدی را برای مجلس و رئیس‌جمهور جدیدی

یادداشت

سیف‌الرشاهایی

حس مقام پرستی و جاه طلبی و ثروت اندوزی به اضافه هیجان‌ناش لجوجانه بنیامین نتانیاهو نخست وزیر رژیم اسرائیل سبب شد تا او بعد از رکورد داری در نخست وزیری این رژیم در سال ۱۴۰۱ برای بار چندم نامزد پست نخست وزیری شود و برای رای آوردن دست به دامن احزاب تندرو و افراطی اسرائیل شود که توسط شخصیت‌های رادیکال اداره می‌شوند.

بعد از پیروزی در انتخابات اخیر، او مجبور شد دولتی افراطی و ارتدوکس از مذهبی‌های تندرو تشکیل بدهد و به این ترتیب، اسرائیل را با بحرانی روبرو کرد که در تاریخ اسرائیل بی سابقه است و هر روز که می‌گذرد بر ابعاد بحران افزوده می‌شود. اسرائیل از بدو تاسیس تاکنون عمده مخالفانش در داخل، فلسطینی‌ها بودند اما اکنون به بحرانی عملکرد و برنامه‌هایی که دولت فعلی از خود ارایه داده دامنه مخالفت‌ها از فلسطینی‌ها عبور کرد و شهروندان یهودی را هم در بر گرفته است.

تظاهرات چند صد هزار نفری یهودیان در خیابان‌های تل آویو و سایر شهرهای اسرائیل و مسدود کردن بزرگراه‌ها و مسیر قطار توسط

سیاسی علنی قانونمندی خود را دارد. هر نوع تخلف در این مقررات به نابودی مبارزه علنی منجر می‌گردد. خط سرخ ناپوشته عبارت است از «تدبیر و فرزانیگی سیاسی» هم برای حاکمیت و هم برای احزاب سیاسی مخالف قانونی. احزاب سیاسی مخالف می‌توانند در چهارچوب مقررات فعالیت‌های قانونی داشته اما شتاب حرکت «توع مطالبی که عنوان می‌شود» نیاز به تدبیر سیاسی دارد. هر نوع حرکت سیاسی قانونی لزوماً «هدربرانه» نیست، اصلاح چپ روی بیعبارگونه، در واقع بیان دیگری از این واقعیت است. بسیاری از شخصیت‌ها، احزاب و گروه‌های مخالف در کشورهای جهان سوم، از جمله ایران قادر نیستند حرکت خود را با آهنگ حرکت کل جامعه تنظیم نمایند. بنابراین گاهی آنچنان تند می‌روند که از مردم فاصله می‌گیرند. شرایط جامعه کنونی ایران ما، بیش از هر زمان، پرهیز از تندروی‌های عاطفی و به کارگیری تدبیر سیاسی را از همدلی طرف‌های درگیر می‌پذیرد. در جهان سوم، به قول «پوپر» تثبیت و رشد دموکراسی همان اندازه که به عملکرد حاکمیت وابسته است به عملکرد روشنفکران و مخالفان سیاسی نیز بستگی پیدا کرده و این «خط سرخ» را نمی‌توان در قوانین موضوعه پیدا کرد. حاکمیت اگر اصل «فعالیت احزاب سیاسی مخالف» را می‌پذیرد، لاجرم باید تعهدات قانونی خود را همراه با «برایت» رعایت نماید و هنگامی که چنین پذیرشی صورت خارجی بیسدا می‌کند و حاکمیت به فعالیت آزاد همه احزاب سیاسی اعم از موافق و مخالف تن می‌دهد، احزاب سیاسی، موافق یا مخالف لاجرم باید چهارچوب‌ها، نوشته و ناپوشته را به خاطر یک اصل بزرگتر، یعنی ایجاد یک «جامعه مدنی قانونمند» که همه بتوانند در آن به راحتی و با امنیت تنفس کنند رعایت نمایند.

یادداشت

تورم داریم کسر بودجه نداریم!

حسین عابدینی

می‌زند و به مربی و تماشاگران تمرین نگاه می‌کند. موقع مسابقه مربی تیم او را در وزنی که خودش ابراز کرده می‌گذارد، حالا نیم ساعت به پایان وقت وزن کشتی قانونی مسابقه مهمی مانده است؛ کشتی گیر قهرمان تمرین هنوز سرزورن بودنش را به داوران کنترل کننده وزن کشتی مسابقات تحویل نداده است. مربی تیم با نگرانی پیگیر عدم حضورش در صف توزین وزن سالن مسابقات است، بالاخره او را در سونای خشک محل مسابقات پیدا می‌کند، او در

حالیکه چشم‌هایش گود رفته، استخوان گونه‌هایش به دلیل رژیم غذایی بیرون زده است، شکمش به پشتش چسبیده، یک جا صابونی پلاستیکی را بر بدن تکیه‌دهش که نه چربی زیر پوست دارد نه عضله پرتوان می‌کشد، مربی‌اش از او می‌پرسد فلانی چرا اینجا هستی مگر اضافه وزن داری؟ او خیلی حکیمانه می‌گوید: نه قرص لازیکس خورده‌ام سر وزن هستم؟! قرص لازیکس، کم‌کننده آب بدن.

پایگاه خبری مردم سالاری آنلاین

www.mardomsalari.ir

روزنامه مردم سالاری

www.mardomsalari.ir/newspaper

